

PIECZĘTNIK (1) *sb m*

N sg pieczętnik.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład s.v. pieczętarz).

Ten, kto znakuje przez odcisnięcie pieczęci; signator Mącz: Signator, Pieczętnik/ znakomitnik/ álbo znáčiciel. Mącz 392a; [Signator, ein Verfiegeler. P. pieczętnik/ pieczętarz. Volck 592].

Synonimy:znaczyciel, znakomitnik.

Cf **PIECZĘTARZ**

DDJ